

Ed 13808

3. Koop

Naisterahwa rätsepp

—————
Nali 1 waatuses
—————

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

—•—————•—
Tallinnas, 1927
J. E. Meigas'e kirjastus

„Kultuur“ trükk, Pärnus

Legelased:

Esilia Funt, lauljanna

Fred, pangaametnik

Strom

Elilia Funke juures. Ühte naisterahwa tuba. Peeglid, riidid iluasjadega. Suur tualet laud, liik tool. Rapid riidetega. Naisterahwa riided ja soapad mööda tuba laiali. Naisterahwa kübera peal on korset, laua peal meesterahwa küber ja jalutuskepp. Mõlemil pool uksed. Parempoolne üks wiib magamise tuppa, pahempoolne — koridori. Kell 6 õhtu. Tuba on walgustatud. Eesriide ülestõstmise ajal istub Elilia peegli all ja korraldab juukseid. Magamise tuast on meesterahwa laulu healt kuulda.

Elilia. (Süütab paberossi põlema, waatab kella peale, räägib magamise tua poole). Noh mu armsam, kas warsti saad walmis.

Fred. (Magamise tuast). Silmapill, mu taewalik olemus.

Elilia. Wiie minuti pärast pead sa kaduma.

Fred. O, kui hirmus. Tšillake, anna mulle paberossi.

Elilia. Hea küll, ainult kiiresta. . .

Fred. Süüta põlema. Mul ei ole tuld. Tõlud lõpewad otsa.

Elilia. Waat luda? Ma süütan põlema, ainult mine minema. (Süütab paberossi põlema ja läheb ukse juurde. Ukse wahela ilmub Fredi pea. Elilia topib tale paberossi suhu). Wõta. . .

Fred. (Põske ette pannes). Suudle. . .

Elilia. (Bõbb teda kergelt wastu põske). Wõta. . .
(Fred tõmbab pea tagasi).

Fred. (Laulab magamise tuas). Naisterahwa süda on muutlik kui ilm.

Elilia. Jäta lord oma laul. . .

Fred. (Sentatult). Mis? Wõib olla ja ütled, et ma halvasti laulan?

Elilia. Muidugi. . . Niisama kui kull sõn-
niku hunniku otsas.

Fred. (Ilmub ukse peale ilma kuuta, seab kaela fidet, tragedialikult). Kaunim naisterahwas, palun wiibimata sõnad tagasi võtta.

Elilia. Palun siit rutem kaduda, kuuled?
(Fred taub). Mille üle ja mõtled? Kui kaua ma sind pean paluma? (Läheb magamise tuppa, weab Fredi kaela fidemet pidi wälja, wiskab selle tuue järele ja paneb ukse luttu). Kas wõid ja ehk wähegi ettewaatlil olla.

Fred. (Riide pannes). Silmapill, filmapill.

Elilia. Ja see on tänuks selle eest, et ma ainult armastusest . . . et ma sind . . . mahtuta. . .

Kui tema praegu siia tuleb ja sind siit leiab, mis siis saab, ah? . . . Ega sina minu korteri eest maksma ei hakka?

Fred. O, ei. . .

Esilia. Ega sina minule hobuseid ei hakka pidama? Minule ehteid ostma?

Fred. O, ei, ei. . .

Esilia. (Nuttas). Sina võib olla ehk tahad, et ma omaft palgast pean elama?

Fred. (Eröbstides). Kes julgeb seda ütelda?

Esilia. Ja, ja, kuda võin ma inimesega, keda ma sugugi ei armasta, kolku puutada.

Fred. (Palitud selga pannes). Esillate, mis sulle arusse on läinud? Ma olen juba riides. Ma lähen. . . (Esilia nutab). Jäta järele, ma armastan sind. . . (Suudleb Esiliat). Ma armastan sind pööra-
rafelt.

Esilia. (Läbi pisarale, naeratades). Tõsi?

Fred. Waata, juba kolm nädalat kui ma sinuga tuttawaks sain, ma olen hoopis teisets inimesets saanud. Ma ei käi teatris, ei loe raamatuid, ei ilmu ametisse. Minu au hoolekandja ütles mulle, kui nii edasi saab kestma, kihutab minu minema.

Esilia. (Kaelustades). Ah sina. . .

Fred. (Teeb kui oleks sellest puudutatud). Ja kui ma kannatan, siis ainult sellepärast, et ma ei wõi oma armastust sinu vastu üles näidata. Millega wõin ma sind rõõmustada? Sul on kõit. . . Härra Storm muretsseb sulle kõit . . . mis tarwis on. . . iluasjad, hobused . . . kõit, kõit, kõit. . . Hirmus inimene.

Elilia. Sina annad minule rohkem. . . Oma armastuse. . . (Kaelustab teda).

Fred. Minu kallid kasikene. . .

Elilia. Minu kallid koerakene. . . (Pitit suudlemine).

Fred. (Õrnalt ennast wabastades). Misal pean ma tulema?

Elilia. Ma weel ei tea. . . Ma kirjutan siis. . .

Fred. Wäga hea. . . Aga seniks nägemiseni. (Tahab minna).

Elilia. (Teda kinni pidades). Dota. . . (Õrnalt). Ma tahan sulle midagi ütelda. . .

Fred. Kas on weel aega? . . . Sa ju kiirustasid mind. . .

Elilia. On weel wähe aega. . . Kane poolt ta ei tule.

Fred. Kõnele siis rutem. . .

Esilia. Mina . . . mina . . . Sa ei pea midagi mõtlema . . . ja ei pea vihastama.

Fred. Ilma eestõneta. . . Kõnele rutem. . .

Esilia. Mina . . . mina . . . Sa ei pea midagi mõtlema . . . ja ei pea vihastama. . .

Fred. Ilma eestõneta. . . Kõnele rutem. . .

Esilia. Minul on finule väike palwe.

Fred. Palwe?

Esilia. Sa ütlesid enneft, et sul on walus, et minu heaks ei wõi miski teha?

Fred. (Wihafelt). Muidugi, muidugi. . . Aga minu armas, juba on hilja, ja kui wanamees tuleb. . . Meie räägime sellest teine kord. . . (Sahab minna).

Esilia. (Soiab tema polituft tinni). Ei, ei, weel on aega . . . (Ornalt). Fred . . . Fredakene, sa pead mulle fuurt meehehad tegema.

Fred. (Wihafelt). No, milles asi on?

Esilia. Kõne on üheft arwest. . . O, tühi asi . . . ainult 720 marka, ma pean selle summa nimelt homme ära maksma, aga mul ei ole raha.

Fred. Milles siis asi on? Ütle wanamehele. Miskpäraft ta siis maa peal elab?

Esilia. See on võimata. Sa ei tunne teda. Ta annab minule teatud summa. Sellega pean ma läbi saama ja rohkem ei tohi ma temale rahast rääkida. Niisugused on tema tingimised.

Fred. Waat kus tõbras. . . Ja teised peavad tema eest vastama.

Esilia. (Annab temale arwe). Tee mulle seda mee-
lehead. Sa maksad ära?

Fred. Kõige juurema hea meelega, mu kallim. Aga kust ma raha saan? Mul omal ei ole . . . tõsiselt ei ole. . .

Esilia. A, wõi nii? Sa ei taha minule seda vähemadki meelega teha? . . . (Nuttus). Minukene inimene, keda ma tasuta armastan . . . ja see ei wõi ükskordki niisugust tühist summat ära maksta. . . D, see käib üle mõistuse. . .

Fred. Muidugi, ma ütlesin ka seda, et see üle mõistuse läib . . . 720 marka. . . Niipalju raha. . . Terwes minu pangas ei ole niipalju raha.

Esilia. Ise alles ütlesid, et sa oled minu pä-
rast walmis nälgima. . .

Fred. Muidugi. . . Mõned tunnid. . .

Esilia. Hea küll, hea küll. . . Siis mine. . .
Ma ei taha find enam näha. Ära tule enam minu
filmade alla.

Fred. (Tahab teda rahustada). Ole ometi mõistlikum. Wanamees annab sulle nimelt raha.

Elilia. Ma ei taha tema käest wõtta . . . ma tahan tunda, kui ma uut kleiti selga panen, et see sinu oma on. Et sina tema eest oled raha maksnud.

Fred. Niisugust tundmist ei ole ma veel tunnud riidesse panemise juures.

Elilia. Hea küll, hea küll, mine. . . (Fred setseb arwe käes ja ei tea mis sellega teha Elilia langeb tema kaela)-
Sa maksad, et ole tõsi? (Kõrwa fisje). Siis wõid sa homme tulla.

Fred. Homme? Mis aeg? (Wäljas teel).

Elilia. (Ehmatabes). Jumala pärast. . . Tema . . .

Fred. Kus on ligem lennumasin? (Peidab masin-
itult arwe ära ja tahab magamise tuppä minna).

Elilia. (Teda kinni pidades). Sa oled hulluks läinud . . .

Fred. Tõsi. . . Sull on õigus. . . Ta lähleb kõige enne sinna. (Tahab riide kapi lahti teha).

Elilia. Hullumeelne. . . See on wõimata. . .

Fred. (Sootseb mööda tuba). Mis nüüd? Mis teha?

Elilia. (Häwsta). Hea kinni . . . Ma mõtlesin midagi wälja . . . (Wõtab kapist kleidi ja wistab

tohtunud Fredi käe peale). Nii . . . seisja . . . ära liiguta. . . (Paneb lahtise jalki selga ja jooksleb koridori).

Fred. (Mandlikult). Näkid puudub veel rõngas ninasse ja lapid põlve otsa. . . (Aueste kell).

Tjilia. (Mäitelama taga). Küllalt. . . Sa võid ka üks minut oodata! See on hirmus. . .

Storm. (Mäitelamataga). Hiirekene, ma mõtlesin. . .

Tjilia. Jäta järele. . . Kui palju meelepaha. . . (Tuleb fiske vihaselt ust kinni lükkates. Tema järele Storm, wanamees, tüüpiiline burschui).

Storm. (Lahtele). Mis on juhtunud?

Tjilia. Mis? (Fred'i peale näidates). Waata selle eesli. . . (Fred tahab midagi ütelda). selle hirmutise, selle tola peale. . . Mafjad häbemata raha, aga tema muud kui rikub. . .

Fred. No. . .

Tjilia. Mis? Teie olete esirõne juurde-lõikaja? . . . Teie olete hernehirmutus, aga mitte juurde-lõikaja. . . Et waa teid ära neelaks. . .

Storm. No, hiirekene. . .

Tjilia. Waihi. . . (Kisub Fredi käest kleidi ära ja wiskab tema jalgade ette). Siin on teie töö. Mafste minu kulud wälja. . . Teie olete wist ainult turu naistele õmmelnud.

Fred. (Säbelitult). Olge head. . .

Elilia. Teie julgete weel vastu rääkida? Waat teile. . . (Wõtab laua pealt gipsist tuju ja wistab Fredi poole, see kumardab ja tuju lähed Stormile vastu pead).

Storm. Ole ettewaatlikum, tuulene. . .

Elilia. A . . . niisid hakkad fina ka weel rääkima . . . (Falgu trampides). Seda ma ei luba. . . See on liig. . .

Storm. (Eigineb Eliliale). No, kuula. . .

Elilia. Kira puudu mind . . . mu pea . . . süda. . . See ajab mind hauda. . . (Tootseb nuttes magamise tuppä).

Fred. (Kõrwale). Kohe näha, et näitlejanna, kui hästi mängib. . . Temaga wõib ainult Duffi wõistelda. . .

Storm. Rahustage ennast, noormees. Ta on häkiline, aga hea inimene. . .

Fred. Ei, seda ei wõi ma andeks anda. . . Ta nimetas mind eesliks, hernehirmutiseks . . . Seda ma ei jäta. . . Ma saan lohtusje kaebama. . .

Storm. Kumalus. . . Minule räägib ta niisuguseid sõnu igapäew. . .

Fred. Teie olete teine asi. . .

Storm. Kuda nii? . .

Fred. Teiega on ta rohkem tuttav — aga mina saan kaebama.

Storm. Urge tehke lärmi . . . Jätke ülikond fiia . . . Ta jääb rahulisemaks . . . Kas arwe on teil ühes?

Fred. Mis?

Storm. Arwe?

Fred. Arwe? (Gätitselt head mõttet saades). Ah ja . . . Muidugi . . . Olge head . . . (Annab arwe ära).

Storm. 720 marka . . . See on natutene liig . . .

Fred. (Puhtasüdamlikult). Kas ei ole tõsi? (Särstu). Näitlejannad odavamalt ei maksa . . .

Storm. Siin on teile 750 marka . . .

Fred. Wabandage, aga mul ei ole tagasi anda.

Storm. Ei ole tarwis . . . Ülejäänd on teie oma. (Patsutab Fredile öla peale). Gesli ja hernehirmutise eest . . . saate aru? . . .

Fred. Tänan väga.

Storm. Kirjutage alla . . .

Fred. (Kirjutab arwe teisele poole). Olen 720 marka (Domiseb arusaamatult liignime). wolitusel kätte saanud.

Storm. (Rahulitult). Urge pahandage. . . Ta on natukene keewawereline. . . Aga homme on jälle kõik hea. . .

Fred. Loodan. . . Ütelge temale, et ma parandan kõik wead ära ja tulen homme kell 5 uuesti selga passitama, ja ülepea. . .

Storm. Hea küll, hea küll. Küll ma ütlen. (Fred tumardab ja läheb ära. Storm koputab magamise tua ukse peale). Hiirekene. . .

Tsilia. (Suleb naise). Kas see eesel ära läks?

Storm. Sa olid temaga üleliig kuri. . .

Tsilia. Ah, küllalt.

Storm. Ja, hiirekene. . . Ja kas tead, kui hea ma olin — ma maksin tema arwe kinni.

Tsilia. Mis?

Storm. No ja. . . (Annab arwe ära). Ja homme kell wiis lubas ta süia tulla. . . Sa käi temaga paremine ümber. . . (Sallalt). Kas lubad, mu laps?

Tsilia. Hea, aga ainult sinu pärast, et sinule meelegahead teha.

Gesriie.

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU

AR1-98-01516

1-98-1516

